

3257 2den. Beh. af Finantsloov, f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3258

øvet i Afdelingerne, der have havt den dobbelte Styrke af det, der her forlanges, er fuldt uddannet til at gjøre den Tjeneste, som i Krig er tiltænkt det; thi hvis dette ikke var Tilfældet, hvis det var sandt, hvad den høitagtede Minister sagde, at det vilde være et Offer af den allerforsvarligste Art, at føre saa lidet øvet Mandskab i Krig, da skal jeg kun sige, at med disse Ord har rigtignok den høitagtede Minister efter min Formening udtalt den haardeste Dom, jeg endnu har hørt over hele vort Krigsvæsen siden 1849. Naar det Mandskab, der her er Tale om, kan kaldes uøvet, saa kan jeg ikke forstaae, at vi have havt øvet Mandskab, siden vi fik almindelig Værnepligt. Det har været Tanken med disse Forstærkningsbatailloner, at de skulde bruges til localt Forsvar, og at de efterhaanden kunde komme frem; men det er utvivlsomt, at den korte Tid, der behøves til at sætte Stik paa dette øvede Mandskab, vil Forstærkningen altid kunne vente at faae, inden den skal kunne bruges til den Tjeneste, man har tænkt sig. Med Hensyn nu til Forslaget under Nr. 4, da maa jeg sige, at den høitagtede Ministers Betragtninger i een Henseende indtil en vis Grad stemme med mine. Den høitagtede Minister siger, at vi ere gaaede ind paa at betragte det som et Hovedformaal, at Liniebataillonerne under de større Dveller bringes op til fuld Styrke, og at vi derfor i de tidligere Aar ere gaaede ud over de tilsvarende Aargange. Da, det har viist sig at være nødvendigt for Liniebataillonerne's Bedkommende; men, som jeg sagde, naar vi maatte tage af 5 à 6 Aargange for at bringe Liniebataillonerne op til fuld Styrke, saa vare vi jo nødte til at gaae ud over disse Aargange for at faae noget Mandskab til Reserverbataillonerne, og derfor indtog vi denne provisoriske Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal, ikke i en Række af Aar, men i 2 Aar, thi Loven har kun virket i 2 Aar med Hensyn til Dvellerne. Naar imidlertid den høitagtede Minister siger,

at det fra alle Sider og navnlig i Finantsudvalget ifjor er erkjendt, at vi skulde fortsætte paa den Maade, saa maa det dog være mig tilladt at gjøre nogen Indvending derimod. Fleertallet siger om den Sag: „Allerede næste Gang vil det være langt mindre betænkeligt, strengt at holde sig Hærlovens Forrifter efterrettelig“; og om dette Spørgsmaal her under Nr. 4 meente Mindretallet, der bestod af 6 af de 15 Medlemmer, at vi allerede kunde have indtaget denne Stilling; men jeg skal indrømme, at der var Grund tilstede, da man ikke kunde fylde de 5 Liniebatailloner som skulde øves med det til 2den og 4de Aargang hørende Mandskab, at gaae ind paa, at Reserverbataillonerne fik Mandskab ud over 6 Aargange; men disse Grunde foreligge ikke længer, og vi kunne troste os med, at selv om enkelte Batailloner ikke faae flere end 4 à 500 Mand, dette da maa have en ikke ringe militair Betydning. Jeg kan i den Henseende henholde mig til en Autoritet, som selv min ærede Ven for Maribo Amts 4de Valgkreds (Schlepppegrell) vil erkjende for gyldig, og det er den høitagtede Krigsminister. Han har, som jeg før nævnte, i sit Forslag til Hærloven selv foreslaaet Reserverbataillonerne indfaldte med et Antal af indtil 400 Mand, og dette Forslag kunde ikke være fremkommet, naar det ikke havde stor militair Betydning ogsaa at øve Batailloner med denne Styrke. Vi have altsaa der en Anviisning paa, at der er Intet som helst i Veien for, at vi saaledes kunne holde os til Lovens positive Forrist om 5 og 6 Aargange, ikke ud over 800 Mand, men dertil, saavidt Mandskabet rækker. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale disse 2 Endringsforslag. Der er rimeligviis endnu Afskilligt, jeg burde have inødegaaet, men jeg skal for Diebliffet ikke yttre mig videre.

Krigsministeren: Jeg vil ikke prøve paa at gjøre den ærede Ordfører Rangen stridig med Hensyn til et notagtigt Kjendskab